

то по-напрѣдъ Самуилъ былъ зель пакъ отъ тяхъ, и го былъ оставилъ зетю си Асоту да го управлява.

И. Ами зеть му, не ли можилъ да го запази?

О. Той былъ Гъркъ плѣненъ и сынъ на нѣкой си Гърцкы войводѣ Григорія Таронита, когото нашили по-напрѣдъ были плѣнили,, и вместо да го запази, той имъ го прѣдалъ още самичькъ, па си зѣлъ женѣтъ и побѣгнѣлъ въ Цариградъ, гдѣто Императорьтъ го наградилъ за това съ чинъ Магыстръ.

И. Ами слѣдъ това разбиваніе Самуилово какво послѣдувало въ Бѣларіѣ?

О. Гърцкый Императоръ Василій ся рѣшилъ вече да ѣ покори подъ властьтъ си, та ся заловилъ о 24-годишнѣ войнѣ. Въ пьрвѣтъ годинѣ (999 л.) самъ слѣзълъ въ Пловдивъ, дѣто оставилъ войводѣтъ си Тодорика да го пази, а той ся ухѣтилъ камъ Срѣдецъ; нѣ безъ да доближи града, благодарилъ ся само съ призиманіето на твърдиныты около него, па ся върнѣлъ въ Масинополъ (Южнѣ-Тракіѣ), да ся приготви за новѣ войнѣ. Въ 1000 г. му пратилъ на помощь и военачалника си Ксифа, та призѣли градоветы Прѣславъ и Присковъ. Въ 1001 г. имъ отишълъ пакъ самъ на помощь прѣзъ Солунъ, та ударили на Българскыты градове въ Южнѣ-Македоніѣ, дѣто зѣли и да сполучать: Беррія му прѣдалъ тамошнынъ управитель Драгомиръ, та за това Василій го направилъ и проконсулъ на Византійското царство. Отъ тамъ той слѣзълъ по-на Югъ, та обсадилъ Сърбчище (на западъ отъ пл. Олимбъ), което юнашкы бранилъ Българскый войвода Николица, нѣ най-послѣ разбили и тѣзи твърдинѣ, и него уловили робъ. Василій искалъ да го подмами, та го завелъ въ Цариградъ и го направилъ Патрици; нѣ той скоро побѣгнѣлъ, защото неможѣлъ да търпи, да го имѣтъ за издѣйникъ, и отишълъ при царь Самуила, та заедно ударили на Сърбчище, да си го отне-